

Interviuri absolvenți „Anamaria MANOLE”

– Ce v-a determinat să alegeți studiile universitare de licență în cadrul Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău?

– Mă numesc Anamaria Manole, sunt absolventă a programului de studii Pedagogia învățământului primar și preșcolar, promoția 2024, și actualmente sunt profesoară pentru educație timpurie la Grădinița cu Program Prelungit Nr. 23 din Bacău. Anul trecut am participat pentru prima dată la concursul național pentru ocuparea posturilor didactice vacante și am obținut nota 9,90. Am studii economice, aceasta fiind a doua facultate pe care am urmat-o.

Alegerea Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău pentru studiile universitare de licență a fost rezultatul unui proces de reflecție personală. Ceea ce m-a atras în mod special a fost faptul că Universitatea este o instituție de stat, cu o reputație bună la nivel regional și o ofertă educațională variată, adaptată nevoilor pieței muncii. Am apreciat în mod deosebit faptul că programele de studii sunt structurate clar, cu obiective specifice și competențe bine definite, ceea ce oferă un traseu academic coerent. Infrastructura Universității și resursele puse la dispoziție pentru studenți, precum și deschiderea către digitalizare și metode interactive de predare au fost alte aspecte convingătoare.

Pe de altă parte, decizia mea a fost influențată de faptul că, locuind în Bacău, am considerat că această alegere îmi permite să urmez un parcurs universitar de calitate fără a fi nevoită să mă îndepărtez de familie. De asemenea, am cunoscut foști absolvenți ai Universității care mi-au vorbit pozitiv despre experiența lor, despre sprijinul oferit de cadrele didactice și despre comunitatea academică deschisă și colaborativă.

În concluzie, am ales Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău deoarece reprezintă un echilibru între calitatea actului educațional și condițiile favorabile dezvoltării personale și profesionale, într-un context în care atât rațiunea, cât și motivațiile personale au contat în luarea unei decizii informate.

– Cum ați caracteriza/caracterizați durata celor trei ani de formare educațională?

– Cei trei ani de formare în cadrul specializării *Pedagogia învățământului primar și preșcolar* au reprezentat o etapă de reconversie profesională asumată și profund motivantă. Venind dintr-un alt domeniu și cu o altă facultate absolvită anterior, am ales conștient această direcție, atrasă de impactul pe care un cadru didactic îl poate avea în viața unui copil.

Studiile au fost bine structurate, iar practica pedagogică mi-a oferit ocazia să aplic cunoștințele în contexte reale, ceea ce a făcut învățarea mult mai relevantă. Maturitatea și experiența anterioară m-au ajutat să privesc procesul educațional cu seriozitate și claritate, iar în tot acest parcurs am simțit că-mi construiesc, cu sens, o identitate profesională nouă, dar autentică, ghidată fiind de motivația intrinsecă de a influența generațiile viitoare.

Un aspect pe care îl consider esențial este că această perioadă nu a fost dedicată exclusiv dobândirii de informații, ci și dezvoltării unor competențe transversale, precum gândirea critică, lucrul în echipă, comunicarea academică și gestionarea eficientă a timpului. Toate acestea au contribuit la formarea unui profil profesional adaptabil și orientat spre învățare continuă.

– Care au fost cele mai mari satisfacții pe care le-ați descoperit în spațiul academic?

– Satisfacțiile obținute în spațiul academic au fost numeroase, însă dacă ar fi să subliniez pe cele mai importante dintre acestea, ar fi următoarele:

- dezvoltarea abilităților personale și profesionale: am reușit să-mi îmbunătățesc abilități esențiale, cum ar fi răbdarea, creativitatea și comunicarea, care nu doar că m-au ajutat în procesul de învățare, dar au devenit fundamentale în abordarea educațională cu preșcolarii;
- aplicarea cunoștințelor în practică: practica pedagogică mi-a permis să integrez teoria în activități educaționale concrete, ceea ce mi-a oferit o satisfacție imensă, știind că învățarea mea se reflectă direct în viața celor mici;
- maturizarea personală și profesională: faptul că am reușit să-mi gestionez timpul și resursele mai eficient, având deja o experiență anterioară într-un alt domeniu, m-a ajutat să devin mai organizată și mai bine pregătită pentru cariera de cadru didactic.

Activități formative

– Care au fost cele mai mari provocări pe care le-ați întâmpinat și cum ați reușit să le gestionați și să le integrați?

– Una dintre provocările întâmpinate a fost legată de adaptarea la un sistem educațional diferit față de cel pe care l-am experimentat în prima mea facultate. În timp ce studiile anterioare m-au învățat să fiu mai analitică și să gestionez informațiile într-un mod structurat, pedagogia a necesitat o abordare mai creativă și mai empatică, axată pe înțelegerea nevoilor individuale ale copiilor. O altă provocare a fost integrarea teoriei în practica pedagogică, în special în timpul stagiilor de practică, unde am avut de-a face cu diverse comportamente ale copiilor și cu nevoia de a adapta rapid strategiile educaționale. Pentru a face față acestor situații, am învățat să fiu mai flexibilă, să ascult activ și să caut soluții creative la problemele întâmpinate. Am înțeles că educația nu este un

proces liniar și că fiecare zi aduce noi învățăminte, iar această abordare m-a ajutat să cresc profesional.

– **Enumerați activități/proiecte/mobilități Erasmus în care ați fost implicată în spațiul academic și care au contribuit la dezvoltarea dvs. personală și profesională?**

– Nu am participat la activități în afara cerințelor programului de studiu, însă proiectele de lucru la care am participat mi-au exersat și dezvoltat abilitățile de colaborare, organizare și comunicare eficientă. Aceste experiențe mi-au permis să aplic cunoștințele teoretice într-un context practic, să-mi gestionez timpul și resursele mai eficient și să învăț cum să fac față diverselor provocări întâlnite în activitățile educaționale. De asemenea, m-au ajutat să-mi îmbunătățesc abilitățile de adaptare, esențiale pentru a răspunde nevoilor și diversității copiilor din clasele primare și grădinițe.

– **Există sugestii pe care ați dori să le transmiteți pentru îmbunătățirea calității actului educațional în spațiul academic?**

– Cred că ar fi benefic un accent mai mare pe integrarea tehnologiilor educaționale în procesul de învățare, mai ales la specializarea Pedagogia învățământului primar și preșcolar. Tehnologia poate sprijini nu doar predarea, ci și dezvoltarea unor abilități critice și creative ale elevilor. Deși integrarea RED în procesul educațional este des sugerată în cadrul cursurilor, nu se observă o folosire continuă și diversă a lor.

De asemenea, ar fi util ca stagii de practică mai extinse și mai diversificate să fie incluse în curriculum pentru ca studenții să aibă ocazia să aplice mai mult cunoștințele teoretice dobândite, dar și să gestioneze o varietate de situații educaționale la clasă. Introducerea unor ateliere aplicative axate pe dezvoltarea socioemoțională a copiilor, atelierele tematice (ex.: managementul emoțiilor, incluziune, intervenție în situații de criză) ar oferi un sprijin concret viitorilor educatori în pregătirea pentru provocările din teren.

Invitarea unor specialiști din domeniul educației mai des (inclusiv practicieni din grădinițe și școli), întâlniri cu educatori și învățători în activitate ar aduce o perspectivă realistă și practică asupra provocărilor și soluțiilor din sistemul actual. Totodată, încurajarea proiectelor interdisciplinare și a lucrului în echipă ar stimula gândirea critică, creativitatea și colaborarea – competențe esențiale pentru viitorii dascăli.

– **Prezentați câteva idei despre lucrarea de licență: motivația și scopul urmărite, rezultatele obținute.**

– Lucrarea mea de licență, intitulată „*Educația preșcolarilor în România și Danemarca. Studiu comparativ*”, a avut ca scop analizarea și compararea sistemelor educaționale preșcolare din cele două țări, pentru a evidenția diferențele și asemănările în abordările pedagogice, structura curriculumului și impactul acestora asupra dezvoltării copiilor. Motivația din spatele alegerii acestui subiect a fost dorința de a înțelege cum factorii culturali, sociali și economici influențează educația timpurie și cum ar putea fi aplicate sau adaptate aceste modele în contextul românesc, având în vedere tendințele și necesitățile actuale din educația preșcolară din România. Scopul lucrării a fost să identific elementele care contribuie la succesul educațional al preșcolarilor în Danemarca și să explorez în ce măsură aceste practici ar putea fi implementate în România, pentru a îmbunătăți calitatea educației timpurii. Am analizat aspecte precum metodologiile didactice,

formarea cadrelor didactice și relația dintre familie și educație. Rezultatele obținute au arătat că sistemul din Danemarca pune un accent puternic pe învățarea prin joc și pe educația incluzivă, în timp ce în România, deși există inițiative pozitive, educația preșcolară tinde să fie mai rigidă și concentrată pe achizițiile cognitive. Studiul a subliniat necesitatea de a adresa mai eficient diversitatea în educație și de a implementa mai multe activități interactive și centrate pe copil în grădinițele din România. Totodată, am subliniat importanța unui suport mai mare pentru formarea continuă a cadrelor didactice.

Festivitatea de absolvire

– Care ar fi motivele pentru care ați recomanda programul de studii de licență finalizat unui elev aflat în an terminal de liceu?

– Aș recomanda acest program din mai multe motive. În primul rând, acest program oferă o pregătire teoretică solidă, dar și o componentă practică utilă, care ajută studentul să aplice ceea ce învață, într-un context real. Stagiile de practică pedagogică în școli și grădinițe sunt esențiale, iar experiența de lucru direct cu copiii este extrem de valoroasă.

În al doilea rând, programul de studii pune un accent semnificativ pe dezvoltarea abilităților de comunicare, creativitate și empatie, competențe necesare unui educator. De asemenea, mediul academic este unul susținător, cu profesori dedicați și o comunitate de studenți care te motivează să te implicii activ în procesul de învățare.

Educația este un domeniu în continuă schimbare și provocare, iar absolvenții acestui program sunt bine pregătiți pentru a face față acestor provocări, având la dispoziție instrumentele necesare

pentru a deveni profesioniști în domeniul educației. Deopotrivă, motivația interioară este cheia pentru a face față provocărilor zilnice ale învățământului și pentru a contribui cu adevărat la dezvoltarea copiilor. Dacă ești determinat să ai un impact pozitiv asupra viitoarelor generații și ești dispus să-ți pui la încercare propriile limite pentru a deveni un cadru didactic mai bun, acest program este alegerea potrivită. Este un domeniu care va stimula constant dorința de a învăța și de a evolua profesional, iar satisfacțiile vor fi pe măsură.

Activitate de lucru în echipă din cadrul seminariilor

– **În loc de încheiere, un gând/mesaj pentru toți aceia care contribuie la modelarea studenților prin intermediul acestei profesii ce are ca ancore creativitatea, empatia, respectarea unicității, stimularea afectivă și cognitivă, comunicarea.**

– Cadrele didactice sunt adevărați arhitecți ai viitorului, cei care, prin dedicare și pasiune, contribuie zi de zi la formarea celor care vor modela lumea de mâine. Prin fiecare lecție predată, prin fiecare gest de sprijin și încurajare, ei insuflă nu doar cunoștințe, ci și valori fundamentale precum respectul, empatia și însușirea diversității. Creativitatea și abilitatea de a stimula atât dezvoltarea cognitivă, cât și cea afectivă a studenților sunt daruri pe care le oferă din plin, ajutându-i pe aceștia să-și descopere potențialul. Cu răbdare, înțelegere și un profund simț al

responsabilității, cadrele didactice modelează caractere și inspiră fiecare generație să fie mai bună și adaptabilă la provocările viitoare.

În cadrul acestui program de studii am avut șansa să întâlnesc profesori care au devenit adevărate modele pentru mine. Unii dintre ei s-au remarcat prin empatie și răbdare, reușind să creeze un spațiu sigur și motivant pentru învățare, unde am simțit că fiecare întrebare sau dificultate era tratată cu seriozitate și respect. Alții m-au inspirat prin pasiunea cu care predau, prin modul în care reușeau să transforme conținutul teoretic într-o experiență vie, captivantă. Am învățat enorm și de la profesorii exigenți, dar corecți, care m-au provocat să ies din zona de confort și să-mi depășesc limitele. Însă poate cea mai mare influență a avut-o asupra mea profesorul îndrumător al lucrării de licență, prof. univ. dr. Venera-Mihaela Cojocariu, cea care m-a sprijinit continuu, oferindu-mi încrederea că pot deveni un dascăl autentic, echilibrat și pregătit să inspire, la rândul meu, și pentru asta îi sunt recunoscătoare.

16.05.2025

Anamaria Manole

**Absolventă P.I.P.P., Facultatea de Litere
Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău**